

A „Zöld könyvek” megújítása

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok Tanácsa és Erdőművelési Szakosztálya közös rendezvénye

Halász Gábor történeti áttekintést adott a „Zöldkönyvek” és az „Erdőművelés” c. könyvek évtizede megfogalmazódott megújítási igényről, az eddig elvégzett munkáról.

Az FVM Erdészeti Hivatala 2000 júliusában feladatult adta az Állami Erdészeti Szolgálatnak a „Zöld könyvek” megújítását.

2004. évre elkészült az új erdészeti táj beosztás, s 2006. év decemberében az ÁESZ kiadásában megjelent a „Magyarország erdészeti tájai” c. könyv is.

2008. év végén az FVM Természeti Erőforrások Főosztálya jelentős pályázati pénzt biztosított a további munkákra.

Ehhez az egész szakmát átfogó és mozgósító munkához először szükséges meghatározni a feladatokat, újra átgondolni a szempontokat.

Figyelembe kell venni az időközben felmerült szakmai prioritásokat, véglegesíteni kell a szerkesztési szempontokat. Meg kell szervezni a feladatban va-

ló közvetlen vagy közvetett részvétel lehetőségét, biztosítani a lehető legnagyobb nyilvánosságot és a szakterületek minél nagyobb bekapcsolódási lehetőségét. E célt szolgálja e közös rendezvény is.

Dr. Danszky István (lent balra) a könyvek szerkesztője méltatta azt a fél évszázaddal ezelőtti szoros, termékeny és kollegiális együttműködést, melynek eredményei a „Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási, erdőtelepítési irányelvei és eljárásai” c. kötetek lettek.

Akkor volt egy kiváló erdőművelő gárda – egy „Aranycsapat” –, akik minden ismert nehézség mellett nem a politikának, hanem a magyar erdőnek voltak tántoríthatatlan elkötelezettjei. Életük, munkájuk, erkölcsi tartásuk példa lehet az újabb erdőszgenerációknak.

Az erdészet már az 1950-es évek közepétől a természeti tényezők, az erdő-társulások alapján kialakított erdőgazdasági tájakon tevékenykedett. Az er-

dőművelés további fejlesztésének eredménye, hogy 1960-tól termőhely–erdőtársulás–erdőtípus összefüggésben kidolgozott irányelvek és technológiák lettek az erdőfelújítási és telepítési munkák alapjai. Az ökoszisztéma szemlélet megjelenésével ez érvényesült az erdőfelújítások, erdőtelepítések, fásítások fajaj-megválasztásában, az erdősí-tési technológiákban, erdőnevelésben és az erdőfelügyeletben is.

Az új kutatási eredmények ismeretében, hazánk átalakuló társadalmi, gazdasági viszonyai tükrében fogalmazhatjuk meg az erdőművelés célkitűzéseit. Tudatosítanunk kell az egész társadalomban, hogy az ökológiai ismereteken nyugvó erdőgazdálkodás alapja az erdőművelés. Vissza kell állítanunk az erdőművelési munkák helyét és rangját, az erdőművelésben dolgozók megbecsülését.

Erdőművelési elképzeléseinket a társadalom igényeit figyelembe véve kell megvalósítanunk. A köz számára érthető érvekkel és szóhasználatlallal kell meggyőznünk a lakosságot, hogy az erdőben folyó munkák az erdő érdekében történnek. Munkánkat össze kell hangolni a környezetvédelem és természetvédelem időszerű és jogos követelményeivel, beilleszteni a nemzetközi rendszerbe.

Tudatosítanunk kell, hogy a korszerű, egyeztetett erdőművelési elvek szerint kezelt erdő döntően kielégíti a környezetvédelmi, természetvédelmi és üdülési funkciókat.

Az előadó örült a nagyszámú érdeklődőnek, ugyanakkor sajnálattal fogadta, hogy a gyakorlatból kevés a résztvevő és akadémikusaink sem szakítottak időt rendezvényünkre.

